

Research Article

THE DEVELOPMENT OF CRITICISM OF THAI LITERATURE ABILITY USING LEARNING
MANAGEMENT EMPHASIZING THE ANALYTICAL THINKING MODEL
WITH SOCIAL MEDIA FOR GRADE 8 STUDENTS

การพัฒนาความสามารถการวิจารณ์วรรณคดีไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
การคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Received: January 15, 2026

Revised: March 10, 2026

Accepted: April 7, 2026

Panumas Chansamran^{1*} and Sitthiphon Art-in²ปานูมาส จันทร์สำราญ^{1*} และสิทธิพล อาจอินทร์²^{1,2}Faculty of Education, Khon Kaen University^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*Corresponding Author, E-mail: panumas.chan@kkumail.com

Abstract

The objective of this research is to develop the Thai literature criticism ability using learning management emphasizing the analytical thinking model with social media for grade 8 students. so that students would have an average score not less than 70% of the total score, and at least 70% of the students pass the criteria. The target group consisted of 40 Grade 8 students in Kaeng Khro Wittaya School, under the Chaiyaphum Secondary Educational Service Area Office, through purposive sampling. The research design was action research, a three-cycle approach. The research instruments were categorized into three categories: 1) Experiment tool, including 6 lesson plans for 12 hours, 2) Post-learning outcome record forms, 3) teacher and student behavior observation forms, 4) student interview forms, 5) Post-cycle criticism of Thai literature tests and 6) An overall criticism of Thai literature assessment. Quantitative data were analyzed by using descriptive statistics, consisting of arithmetic mean, standard deviation, and percentage. Qualitative data were analyzed by using content analysis. The results found that the students had an average criticism of Thai literature ability score of 28.20 or 88.13 % of the total score, and there were 36 students, or 90.00 %, who passed the criteria, which was higher than the defined criteria.

Keywords: Thai Literature Criticism Ability, Analytical Thinking, Social Media

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนแก่งศรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3 วงจร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมครูและนักเรียน 4) แบบสัมภาษณ์นักเรียน 5) แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร 6) แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าร้อยละ (%) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย เฉลี่ยเท่ากับ 28.20 คิดเป็นร้อยละ 88.13 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การวิจารณ์วรรณคดี การคิดวิเคราะห์ สื่อสังคมออนไลน์

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2562 ได้กล่าวถึงความสำคัญและแนวทางในการจัดการศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับลักษณะของสังคมที่กำลังพัฒนาและก้าวเข้าสู่สังคมของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนต้องมีทักษะและกระบวนการทางด้านการวิเคราะห์ แก้ปัญหาเป็นและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน (Office of the Council of State, 2019) นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์จึงได้กำหนดนโยบายและผลักดันการพัฒนานักเรียนให้ มีความสามารถในการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีไทย จะต้องพัฒนานักเรียนให้ท่องจำในสิ่งที่ควรจำและ นำสิ่งที่จำไปฝึกวิเคราะห์ แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งปรับปรุงข้อสอบ โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานกลางในรูปแบบอัตนัยและปรนัยที่เน้นการแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น การวิจารณ์จึงเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น วิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (Office of the Education Council, 2017)

จากการศึกษาปัญหาการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่งศรีวิทยา พบว่า นักเรียนขาดทักษะการตีความจากเรื่องที่อ่านนำไปสู่ขาดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดี ซึ่งปรากฏผลจากการประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนของนักเรียน อีกทั้งผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผล การทดสอบ PISA ด้านการอ่าน พบว่า นักเรียนร้อยละไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (Kaengkhrowittaya School, 2024) มีความเห็นสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนวิจารณ์วรรณคดีไทยเกิดจากปัจจัย 2 ด้าน คือ ด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ทั้งนี้ เพราะนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการวิจารณ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการวิจารณ์วรรณคดีไทย ทำให้การเรียนวรรณคดีไม่มีประสิทธิภาพ การสอนวรรณคดีไม่เพียงเพื่อความเข้าใจ สำหรับปัจจุบันจะต้องอ่านโดยรู้จักคิดหาเหตุผล วิเคราะห์ วินิจฉัยในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระตามหลักสูตรและได้ฝึกและพัฒนาการคิดวิเคราะห์

ควบคู่ไปด้วย มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ (Orientation) ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียน (Presentation of Learning Task) ขั้นที่ 3 ฝึกการคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking Practice) ขั้นที่ 4 นำเสนอและอภิปรายผลการคิด (Presentation and Discussion) ขั้นที่ 5 สรุปบทเรียน (Conclusion) (Art-in, 2021)

นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาวรรณคดีที่สอดคล้องกับบทเรียน ซึ่งเป็นสื่อที่มีภาพและเสียงสมจริงจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจได้ชัดเจนกว่าการอ่านตัวหนังสือเพียงอย่างเดียว สามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้มุมมองการคิดวิเคราะห์ที่หลากหลายและนำไปสู่การวิจารณ์ที่มีคุณภาพ อีกทั้งจะช่วยพัฒนาผู้สอนให้ก้าวทันเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของตนเองได้อีกทางหนึ่งด้วย (Marquez, 2011) สอดคล้องกับ Damjub (2019) ได้กล่าวถึง การนำเอาสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้เพื่องานด้านการศึกษาระดับอย่างแพร่หลาย อำนาจความสะดวกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา การศึกษาข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สามารถช่วยพัฒนาทักษะในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ (Objectives)

เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

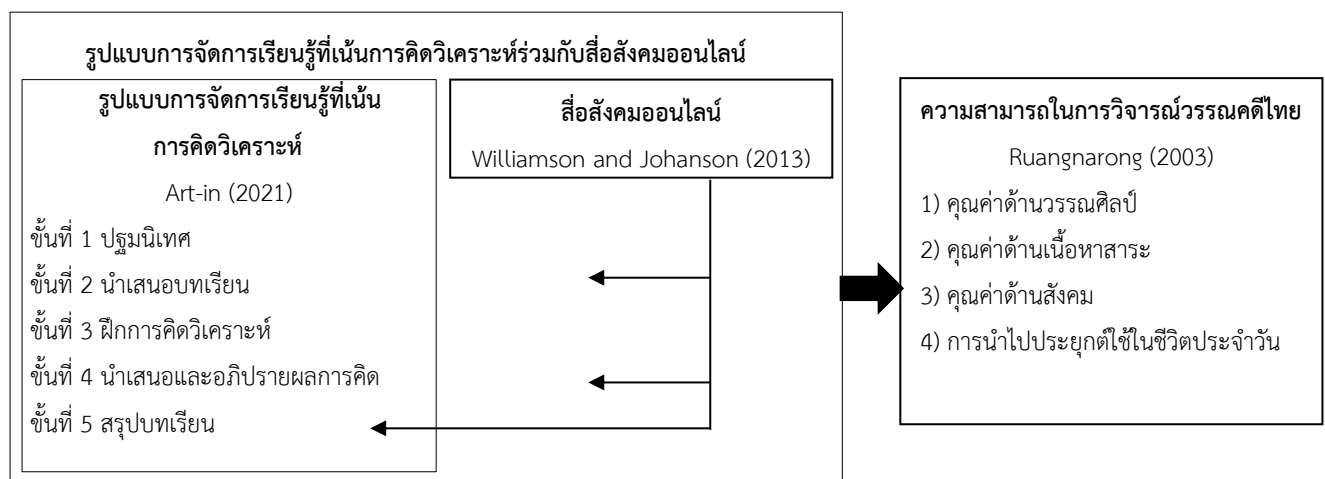
กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

กรอบแนวคิดในการวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎี สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ดัง Figure 1

Figure 1

Conceptual Framework

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart (1988) โดยดำเนินการต่อเนื่องตามวงจรปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผนปฏิบัติการ (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติและปรับปรุงผล (Reflection) จำนวน 3 วงจรปฏิบัติการมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากการพัฒนาทักษะการคิดจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการทักษะการอ่านและการเขียนเป็นรากฐานสำคัญ จึงพิจารณาจากผลคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบจากสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า นักเรียนมีคะแนนต่ำกว่านักเรียนในห้องเรียนอื่น ๆ จึงควรได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เชิดชูคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมไทย จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ โดยดำเนินการวงจรละ 4 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.03$)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย

2.2.1 แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยใช้สำหรับบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป โดยมุ่งเน้นพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของตนเอง

2.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียน เป็นแบบบันทึกที่มีลักษณะปลายเปิด เพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยบันทึก เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน

2.2.3 แบบสัมภาษณ์นักเรียน ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2.2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ Ruangnarong (2003) มีองค์ประกอบ 4 ข้อ ซึ่งเป็นแบบอัตนัย โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค 4 ระดับ ได้แก่ ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก, ระดับ 3 หมายถึง ดี, ระดับ 2 หมายถึง พอใช้, ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง ปฏิบัติจำนวน 3 วงจร วงจรละ 1 ข้อ รวมทั้งหมด 3 ข้อ ปรากฏผลการหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบดัง Table 1

Table 1

The results of the Index of Content Validity (IOC), Difficulty Index (P), Discrimination Index (r), and Reliability Index of the end-of-cycle Thai Literature Criticism Test

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร

แบบทดสอบความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร				
วงจรที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.67 – 1.00	0.46 - 0.67	0.27 - 0.33	0.82
2	0.67 – 1.00	0.53 - 0.67	0.27 - 0.40	0.85
3	0.67 – 1.00	0.63 - 0.80	0.20 - 0.37	0.89

2.3 เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดี เป็นแบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปรีดิก 4 ระดับ จำนวน 2 ข้อ การประเมินความสอดคล้องโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 สำหรับการประเมินประสิทธิภาพของแบบทดสอบพบว่า แบบทดสอบความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.53 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.33 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการต่อเนื่องตามวงจรปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 วางแผน (Planning) ผู้วิจัยได้ดำเนินการประชุมและชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2 จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลปฏิบัติการ รวมทั้งการทำความเข้าใจถึงการบันทึกข้อมูล

3.2 ปฏิบัติการสอน (Action) ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

3.3 สังเกตการณ์ (Observation) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียน

3.4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) ทำการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร สัมภาษณ์นักเรียน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการวงจรที่ 1 มาวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จากนั้นนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 4 ต่อไป หลังจากสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 วงจร ผู้วิจัยได้วัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย เป็นแบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปรีดิก 4 ระดับ จำนวน 2 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 40 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนน จากแบบทดสอบวัด

ความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นาแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสัมภาษณ์นักเรียน มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ผลการวิจัย (Results)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย โดยวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด ดังนี้

1. ผลการทดสอบความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดในแต่ละวงจร ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร แบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ วงจรละ 1 ข้อ จำนวน 3 ชุด ปรากฏผลการทดสอบดัง Table 2

Table 2

The results of the final round of the Thai literature criticism aptitude test

ผลการทดสอบความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร

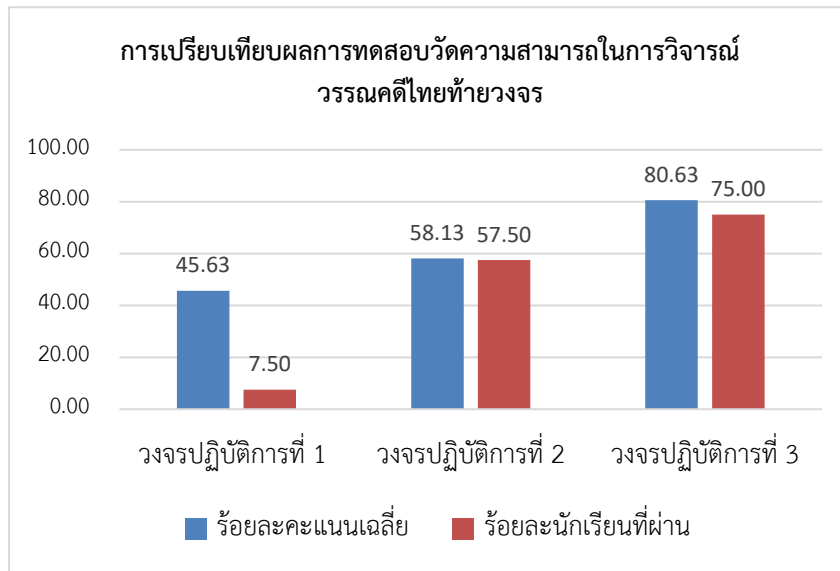
วงจรที่	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน				ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์	
		เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	40	16	12	4	7.30	2.27	45.63	3	7.50
2	40	16	15	5	9.30	2.84	58.13	23	57.50
3	40	16	16	8	12.90	2.58	80.63	30	75.00

จาก Table 2 ผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงขึ้นตามลำดับ โดยวงจรที่ 3 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.90 คิดเป็นร้อยละ 80.63 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด สามารถแสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร ดัง Figure 2

Figure 2

Comparison chart of test results for assessing Thai literary criticism ability at the end of the cycle

แผนภูมิการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยท้ายวงจร

2. ผลการพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง ตามวงจรที่ 1 – 3 ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย แบบทดสอบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค 4 ระดับ จำนวน 2 ข้อ เพื่อวัดประเมินผลการวิจัยว่าการพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยอยู่ในระดับใด เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีคะแนนความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป ดัง Table 3

Table 3

The results of a test measuring aptitude for Thai literary criticism

ผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย

จำนวน นักเรียน	คะแนน				ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละของ คะแนน เฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์	
	เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
40	32	32	20	28.20	3.04	88.13	36	90.00

จาก Table 3 ผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.20 คิดเป็นร้อยละ 88.13 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนรายด้านตามองค์ประกอบของความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยตามแนวคิด Ruangnarong (2003) สามารถแสดงได้ดัง Table 4

Table 4

The results of a test measuring the ability to criticize Thai literature, based on the concept of Ruangnarong (2003)

ผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย ตามแนวคิดของ Ruangnarong (2003)

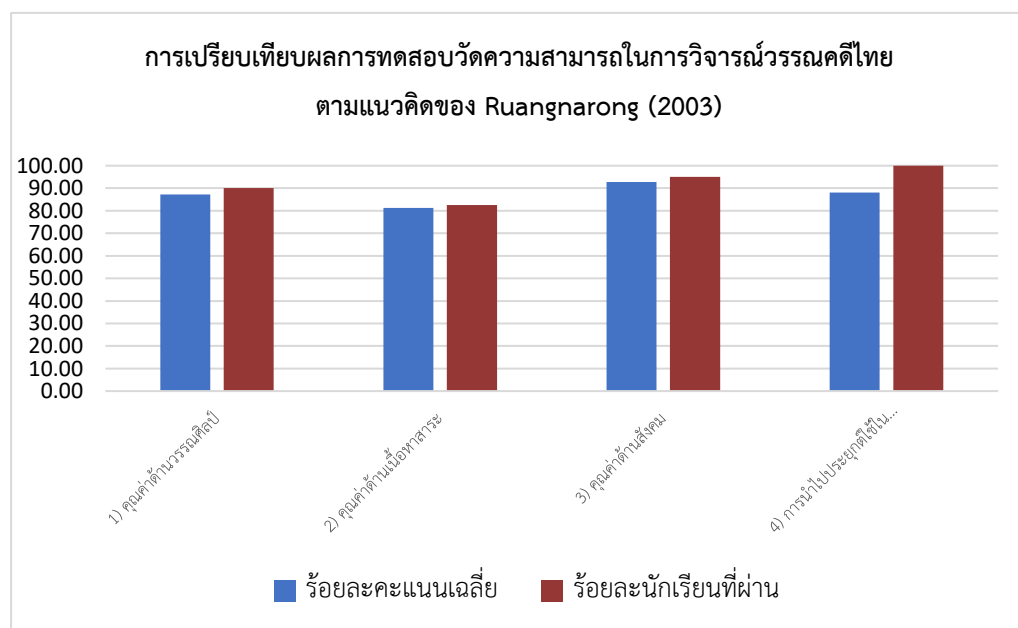
ความสามารถ ในการวิจารณ์วรรณคดีไทย	จำนวน นักเรียน	คะแนน		ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) คุณค่าด้านวรรณศิลป์	40	8	6.98	1.10	87.19	36	90.00
2) คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ	40	8	6.50	1.09	81.25	33	82.50
3) คุณค่าด้านสังคม	40	8	7.43	0.87	92.81	38	95.00
4) การนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	40	8	7.30	0.76	88.13	40	100.00

จาก Table 4 ผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย พบว่า คะแนนความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียน ตามแนวคิดของ Ruangnarong (2003) องค์ประกอบที่มีคะแนนสูงสุด คือ คุณค่าด้านสังคม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.43 คิดเป็นร้อยละ 92.81 รองลงมา คือ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.30 คิดเป็นร้อยละ 88.13 คุณค่าด้านวรรณศิลป์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.98 คิดเป็นร้อยละ 87.19 และองค์ประกอบที่คะแนนต่ำที่สุด คือ คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.50 คิดเป็น ร้อยละ 81.25 ดัง Figure 3

Figure 3

A chart comparing the results of the Thai literary criticism aptitude test based on the concept of Ruangnarong (2003)

แผนภูมิการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยตามแนวคิดของ Ruangnarong (2003)

อภิปรายผล (Discussions)

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์และอภิปรายผล ซึ่งมีสาระสำคัญในประเด็นต่อไปนี้

ผลการพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.20 คิดเป็นร้อยละ 88.13 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง อีกทั้งคะแนนความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย ตามแนวคิดของ Ruangnarong (2003) องค์ประกอบที่มีคะแนนสูงสุด คือ คุณค่าด้านสังคม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.43 คิดเป็นร้อยละ 92.81 รองลงมา คือ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.30 คิดเป็นร้อยละ 88.13 คุณค่าด้านวรรณศิลป์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.98 คิดเป็นร้อยละ 87.19 และองค์ประกอบที่คะแนนต่ำที่สุด คือ คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.50 คิดเป็นร้อยละ 81.25 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียน ขั้นที่ 3 ฝึกการคิดวิเคราะห์ ขั้นที่ 4 นำเสนอและอภิปรายผลการคิด และขั้นที่ 5 สรุปบทเรียนบทเรียน และในขั้นนำเสนอบทเรียน เป็นการเสนอบทเรียนโดยนำเสนอเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเว็บไซต์ที่ให้บริการแบ่งปันสื่อออนไลน์ (Video and Photo Sharing Website) ได้แก่ ยูทูบ (YouTube) ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เช่น ภาพยนตร์เรื่องสุริโยทัย ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวรรณคดีเรื่องโคลงภาพพระราชนิพนธ์ของท้าวสุริโยทัยขาดคอช้าง สารคดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เรื่องศิลาจารึกหลักที่ 1 เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระตามหลักสูตรและฝึกการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีไทยควบคู่ไปด้วย รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับบทเรียนจึงส่งผลให้ความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า “เข้าใจเรื่องที่เรียน เพราะยูทูบมีการอธิบายเรื่องราวให้เห็นภาพมากยิ่งขึ้น” (สัมภาษณ์นักเรียน, 4 กรกฎาคม 2568) ดังที่ Greenhow and Lewin (2019) และ Digimusketeers (2023) กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ว่า สื่อสังคมออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ผู้เรียนสามารถติดตามข่าวสารและเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ทันเวลา ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดี อีกทั้ง Wannaprapa (2017) ได้กล่าวถึง บทบาทของสื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษาว่า สื่อสังคมออนไลน์สนับสนุนให้นักเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น เขียนอภิปรายในหน้าจอลักษณะของสื่อสังคมออนไลน์ นั้น ๆ อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์สามารถตอบสนองกับรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ที่หลากหลายได้ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ คือ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว ผู้เรียนอาจเผชิญกับความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยของข้อมูลและความเป็นส่วนตัว ข้อมูลส่วนตัวอาจถูกนำไปใช้โดยไม่รู้ตัวหรือถูกโจมตีจากผู้ไม่ประสงค์ดี ดังนั้นครูผู้สอนเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและศักยภาพของนักเรียน ควรใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวัง และมีมารยาททางสังคม

จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทย สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ Lekdee and Art-in (2019) ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับการใช้ผังความคิด เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับการใช้ผังความคิด ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับการใช้ผังความคิด มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Chan-ab (2018) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และผลกระทบต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ในมิติเชิงบวกและเชิงลบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพิษณุโลก 2) พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อให้เกิดผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ ด้านอารมณ์ด้านการเรียน ด้านสังคมและด้านสุขภาพ อาทิ เช่น ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ติดต่อกันเป็นเวลานานมากเกินไปอาจก่อให้เกิดปัญหาโรคติดอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นอาการทางจิตประเภทหนึ่ง มีอาการที่ต้องสงสัย เช่น มีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเนื่องกันเป็นเวลานานเรื่อย ๆ รู้สึกหงุดหงิด หดหู่ กระวนกระวาย เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลงหรือหยุดใช้ 3) การสร้างภูมิคุ้มกันจากปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ค่านิยมและวัฒนธรรม นวัตกรรมและเทคโนโลยีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นแนวทางการแก้ปัญหาผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์ทางสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพิษณุโลก และยังสอดคล้องกับ Fuengboon (2021) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ช เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช พบว่า ทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ชหลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีไทยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนสามารถเขียนวิจารณ์วรรณคดีไทยช่วยให้ผู้อ่านวรรณคดีเข้าใจหนังสือได้ ชัดเจนขึ้นและเห็นความสำคัญของหนังสือที่อ่าน ได้เห็นในเบื้องต้นว่าหนังสือนั้นมีลักษณะอย่างไร และมีคุณค่าอย่างไร ทั้งนี้ผู้ที่อ่านบทวิจารณ์วรรณคดีไทยอาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับความรู้และความคิดเห็นของผู้อ่านวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนพัฒนาการเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ กระตุ้นให้เกิดทักษะการคิดการนำเสนอ และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้น ให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร กล่าวคือ เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำกิจกรรม ควรกำหนดเงื่อนไข ระยะเวลาที่ชัดเจน เพื่อให้ชั้นเรียนในการจัดกิจกรรมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ นักเรียนต้องมีความพร้อมในการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สามารถพัฒนาความสามารถในการวิจารณ์วรรณคดีไทยได้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาทักษะทางภาษาไทยอื่นเพิ่มเติม เช่น การอ่านเพื่อประเมินค่า การอ่านจับใจความ เป็นต้น
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ควรศึกษาตัวแปรอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ร่วมกับการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาหรือบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

References

- Art-in, S. (2021). *Curriculum development* (6th ed.). Khon Kaen University Press. [in Thai]
- Chan-ab, P. (2018). *Social media usage behaviors and impacts on upper secondary school students in Phitsanulok province* [Unpublished master's thesis]. Naresuan University. [in Thai]
- Damjub, W. (2019). Social media and learning in the 21st century. *Journal of Liberal Arts Maejo University*, 7(2), 143-159. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/liberalartsjournal/article/view/232338> [in Thai]
- Digimusketeers. (2023). Pros and cons of online media. Retrieved August 12, 2025, from <https://digimusketeers.co.th/blogs/สื่อออนไลน์-หมายถึงอะไร> [in Thai]
- Fuengboon, R. (2021). *The development of Thai literary analytical and critical reading skills of grade 11 students using coaching roles* [Unpublished master's thesis]. Silpakorn University. [in Thai]
- Greenhow, C., & Lewin, C. (2019). Social Media and Education: Reconceptualizing the Boundaries of Formal and Informal Learning. In C. Greenhow, & C. Lewin (Eds.), *Social Media and Education* (pp. 6-30). Routledge.
- Kaengkhrowittaya School. (2024). *Report of academic achievement for the 2023 academic year*. Academic Affairs Management Group, Kaengkhrowittaya School. [in Thai]
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). *The action research planer* (3rd ed.). Victoria Deakin University.
- Lekdee, W., & Art-in, S. (2019). Comparison of Analytical Thinking Ability of Grade 7 Students Using Learning Management Emphasizing Analytical Thinking Model Together with Mind Mapping. *KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences*, 7(3), 24-31. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/gskkuhs/article/view/226859> [in Thai]

- Marquez, R. (2011). *Analysis of social networking: good idea or not ?* Kennesaw State University.
- Office of the Education Council. (2017). *The National Scheme of Education B.E. 2560 – 2579 (2017 – 2036)* (2nd ed.). Prikwan Graphic. [in Thai]
- Office of the Council of State. (2019). *National Education Act, B.E. 2542 (1999)*. Office of the Council of State. [in Thai]
- Ruangnarong, P. (2003). *Learning area of Thai language, upper secondary level (Grades 10–12)*. Prasarnmit. [in Thai]
- Wannaprapa, T. (2017). Social media with education. *Journal of Education Mahasarakham University*, 11(1), 7-20. [in Thai]
- Williamson, K., & Johanson G. (2013). *Research Methods: Information, Systems and Contexts*. Tilde University Press.